

Український

ФУТБОЛ

Засновано в БЕРЕЗНІ 1991 року

Четвер, 19 листопада 2009 року • № 172 (2271) • Ціна вільна

І ЗНОВУ ОБИРАЄМО НАЙКРАЩОГО

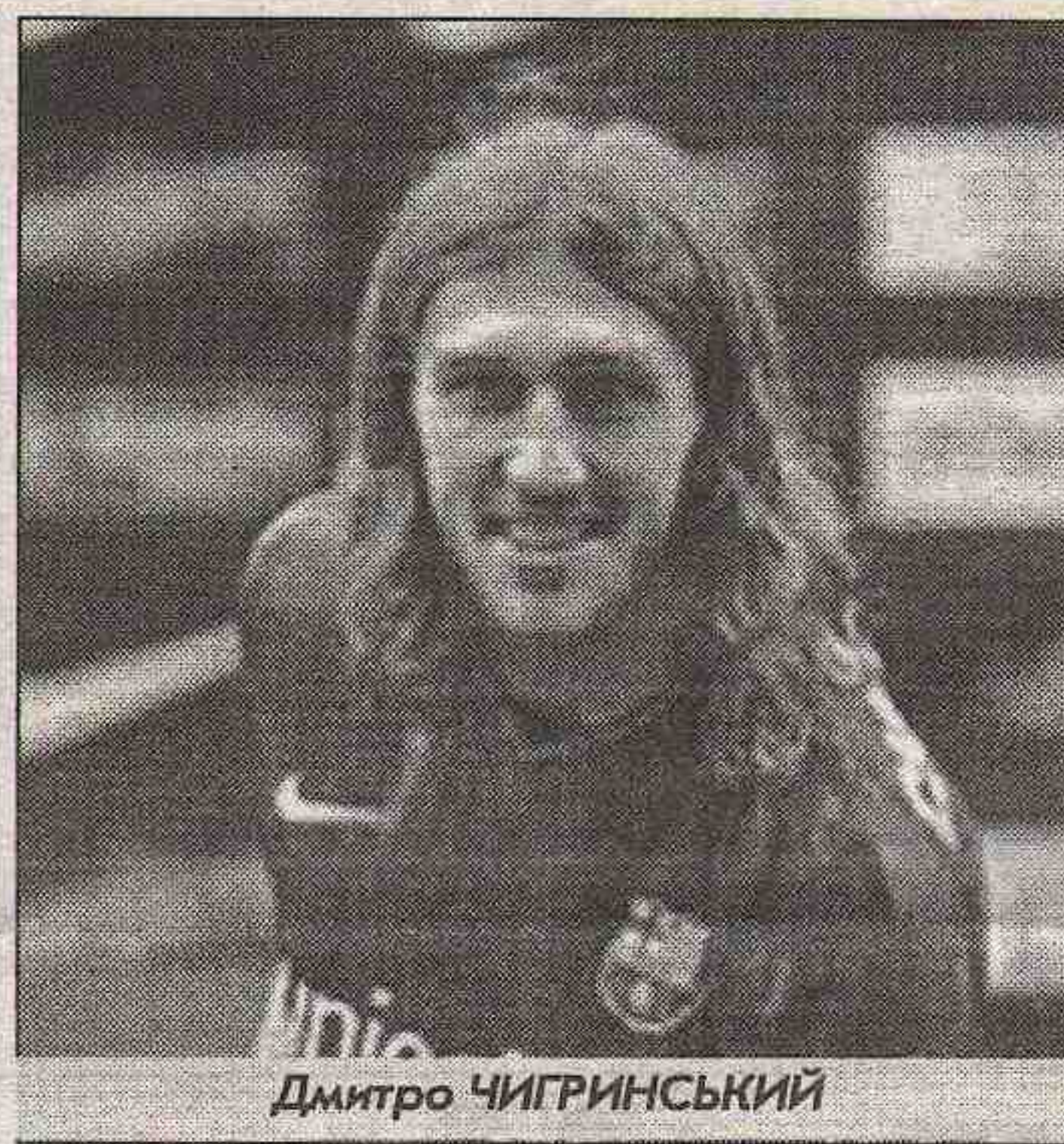
НАША ГАЗЕТА ОГОЛОШУЄ ПРО ПРОВЕДЕННЯ НОВОГО РЕФЕРЕНДУМУ

ФУТБОЛІСТИ РОКУ В УКРАЇНІ ВОЛОДАРИ «КРИСТАЛЕВОГО М'ЯЧА»

- 1960 Юрій ВОЙНОВ ("Динамо", н)
- 1961 Олег МАКАРОВ ("Динамо", в)
- 1962 Валерій ЛОБАНОВСЬКИЙ ("Динамо", н)
- 1963 Валерій ЛОБАНОВСЬКИЙ ("Динамо", н)
- 1964 Віктор БАННИКОВ ("Динамо", в)
- 1965 Віталій ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ ("Динамо", н)
- 1966 Андрій БІБА ("Динамо", н)
- 1967 Василь ТУРЯНЧИК ("Динамо", н)
- 1968 Василь ТУРЯНЧИК ("Динамо", н)
- Володимир МУНТЯН ("Динамо", н)
- 1969 Віктор СЕРЕБРЯНИКОВ ("Динамо", н)
- 1970 Володимир МУНТЯН ("Динамо", н)
- 1971 Євген РУДАКОВ ("Динамо", в)
- 1972 Олег БЛОХІН ("Динамо", н)
- 1973 Олег БЛОХІН ("Динамо", н)
- 1974 Олег БЛОХІН ("Динамо", н)
- 1975 Олег БЛОХІН ("Динамо", н)
- 1976 Олег БЛОХІН ("Динамо", н)
- 1977 Олег БЛОХІН ("Динамо", н)
- 1978 Олег БЛОХІН ("Динамо", н)
- 1979 Віталій СТАРУХІН ("Шахтар", н)
- 1980 Олег БЛОХІН ("Динамо", н)
- 1981 Олег БЛОХІН ("Динамо", н)
- 1982 Анатолій ДЕМ'ЯНЕНКО ("Динамо", з)
- 1983 Олег ТАРАН ("Дніпро", н)
- 1984 Геннадій ЛИТОВЧЕНКО ("Дніпро", н)
- 1985 Анатолій ДЕМ'ЯНЕНКО ("Динамо", з)
- 1986 Олександр ЗАВАРОВ ("Динамо", н)
- 1987 Олексій МИХАЙЛИЧЕНКО ("Динамо", н)
- 1988 Олексій МИХАЙЛИЧЕНКО ("Динамо", н)
- 1989 Володимир БЕЗСОНОВ ("Динамо", з)
- 1990 Сергій ЮРАН ("Динамо", н)
- 1991 Ахрик ЦВЕЙБА ("Динамо", з)
- 1992 Віктор ЛЕОНЕНКО ("Динамо", н)
- 1993 Віктор ЛЕОНЕНКО ("Динамо", н)
- 1994 Віктор ЛЕОНЕНКО ("Динамо", н)
- 1995 Юрій КАЛИТВИНЦЕВ ("Динамо", н)
- 1996 Сергій РЕБРОВ ("Динамо", н)
- 1997 Андрій ШЕВЧЕНКО ("Динамо", н)
- 1998 Сергій РЕБРОВ ("Динамо", н)
- 1999 Андрій ШЕВЧЕНКО ("Динамо" / "Мілан", н)
- 2000 Андрій ШЕВЧЕНКО ("Мілан", н)
- 2001 Андрій ШЕВЧЕНКО ("Мілан", н)
- 2002 Анатолій ТИМОЩУК ("Шахтар", н)
- 2003 Олег ВЕНГЛИНСЬКИЙ ("Дніпро", н)
- 2004 Андрій ШЕВЧЕНКО ("Мілан", н)
- 2005 Андрій ШЕВЧЕНКО ("Мілан", н)
- 2006 Анатолій ТИМОЩУК ("Шахтар", н)
- 2007 Анатолій ТИМОЩУК ("Зеніт", н)
- 2008 Артем МИЛЕВСЬКИЙ ("Динамо", н)
- 2009 ?

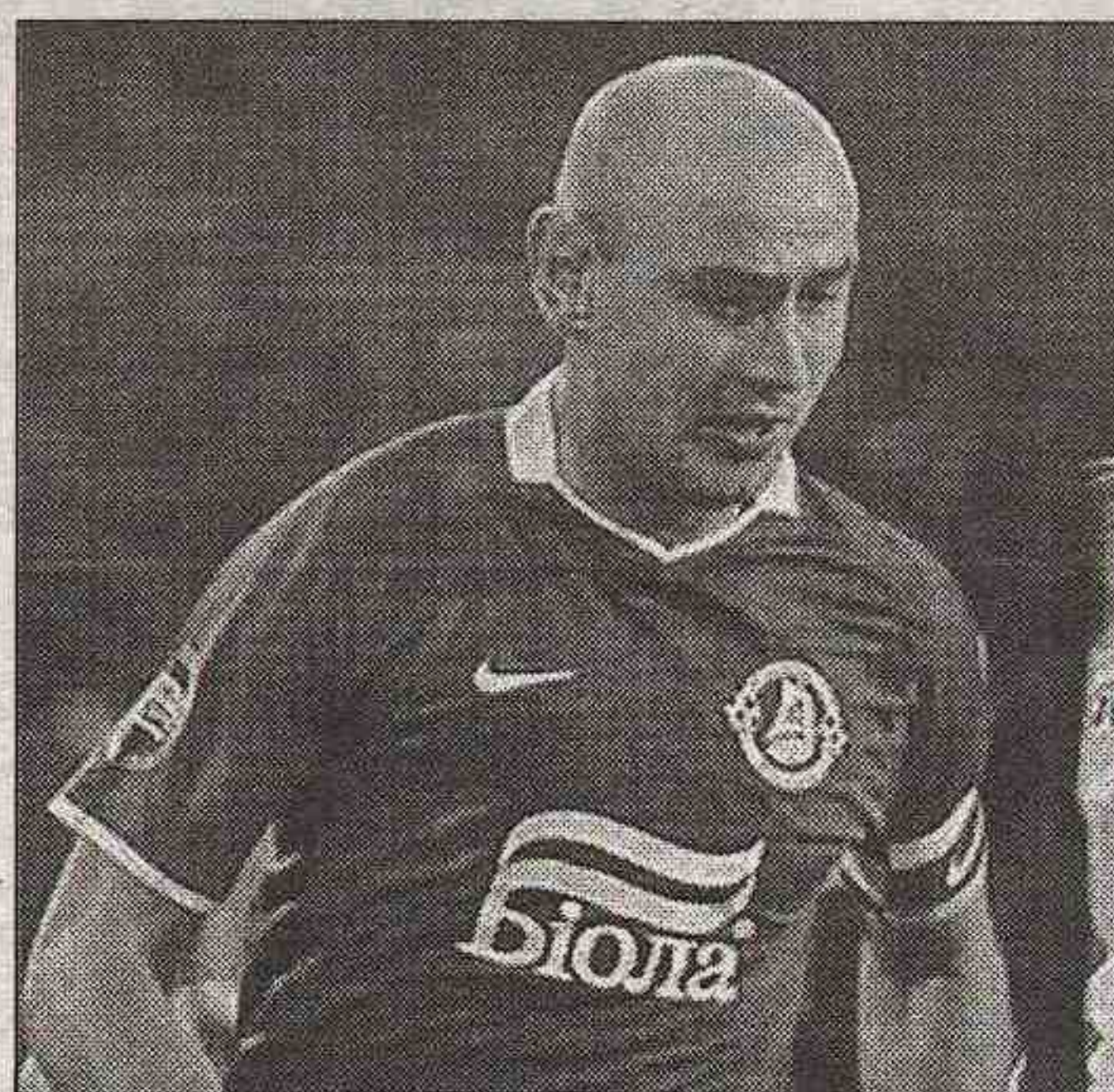
Артем МИЛЕВСЬКИЙ

Дмитро ЧИГРИНСЬКИЙ

Анатолій ТИМОЩУК

Сергій НАЗАРЕНКО

Андрій П'ЯТОВ

Денис КОЖАНОВ

УВАГА!

ТРИВАЄ

ПЕРЕДПЛАТА

НА НАШУ

ГАЗЕТУ

2010

Передплатний індекс
„Українського футболу”
60994

на місяць — 20 грн. 21 коп.
на 3 місяці — 60 грн. 63 коп.
на півроку — 121 грн. 26 коп.
на рік — 242 грн. 52 коп.

Передплатний індекс
„Молоді України”
60980

на місяць — 15 грн. 38 коп.
на 3 місяці — 46 грн. 14 коп.
на півроку — 92 грн. 28 коп.
на рік — 184 грн. 56 коп.

Передплатний індекс
комплекту
„Молодь України” +
„Український футбол”
95898

на місяць — 33 грн. 58 коп.
на 3 місяці — 100 грн. 74 коп.
на півроку — 201 грн. 48 коп.
на рік — 402 грн. 96 коп.

Наш сайт в інтернеті www.ukrainian-football.com

Передплатити «Український футбол» на кожен наступний місяць можна до 10 числа попереднього. Тобто на січень — до 10 грудень.

І ЗНОВУ ОБИРАЄМО НАЙКРАЩОГО

Володимир МУНТЯН — 1968

НАША ГАЗЕТА ОГОЛОШУЄ ПРО ПРОВЕДЕННЯ НОВОГО РЕФЕРЕНДУМУ

Напередодні зимових свят в "УФ" буде опубліковано підсумки кількох традиційних опитувань. Головним із них є конкурс, який виявляє найкращого футболіста року з українським громадянством. Три звичні категорії респондентів — фахівці, журналісти й уболівальники — висловлять свою думку, спільним знаменником якої стане окреслення лауреата.

Нагадаю, що історія призу, врученням якого нині опікується наш часопис, починається в 1960 році. З того часу відповідні плебісцити проводили чотири вітчизняні друковані видання: "Радянський спорт" / "Спортивна газета", "Комсомольское знамя", "Молодь України" й "УФ". Переможцями цих опитувань були 27 футболістів із п'яти клубів. У поточному — 50-му за ліком конкурсі — простежується очевидний фаворит. Утім, як усе вийде насправді, — невідомо.

Надсилайте свої анкети на адресу редакції з поміткою "Референдум".

Володимир БАНЯС.

Віктор ЛЕОНЕНКО — 1994

П'ЯТІРКИ НАЙКРАЩИХ ФУТБОЛІСТІВ УКРАЇНИ

РІК	I МІСЦЕ	II МІСЦЕ	III МІСЦЕ	IV МІСЦЕ	V МІСЦЕ
1960	Ю. Войнов	В. Лобановський	В. Каневський	В. Серебряников	О. Базилевич
1961	О. Макаров	В. Каневський	О. Базилевич	М. Головка	В. Серебряников
1962	В. Лобановський	А. Біба	В. Серебряников	В. Турянчик	М. Головка
1963	В. Лобановський	В. Каневський	В. Серебряников	О. Базилевич	М. Головка
1964	В. Банников	В. Каневський	В. Москаленко	В. Хмельницький	В. Серебряников
1965	В. Хмельницький	В. Банников	Й. Сабо	В. Соснихін	В. Серебряников
1966	А. Біба	А. Бишовець	Й. Сабо	В. Поркуян	В. Серебряников
1967	В. Турянчик	А. Бишовець	В. Банников	В. Серебряников	В. Мунтян
1968	В. Турянчик	В. Мунтян	Ю. Дегтярьов	А. Пузач	Й. Сабо
1969	В. Серебряников	В. Мунтян	Є. Рудаков	А. Бишовець	І. Кульчицький
1970	В. Мунтян	Й. Сабо	Я. Габовда	А. Бишовець	В. Поркуян
1971	Є. Рудаков	В. Колотов	В. Соснихін	В. Мунтян	А. Бишовець
1972	О. Блохін	Є. Рудаков	В. Колотов	В. Семенов	В. Онищенко
1973	О. Блохін	В. Мунтян	А. Шепель	М. Фоменко	В. Онищенко
1974	О. Блохін	В. Онищенко	В. Веремеев	В. Макаров	Є. Рудаков
1975	О. Блохін	В. Онищенко	В. Веремеев	В. Колотов	А. Коньков
1976	О. Блохін	Л. Буряк	В. Данилюк	А. Коньков	Ф. Чорба
1977	О. Блохін	Ю. Дегтярьов	А. Коньков	В. Безсонов	Л. Буряк
1978	О. Блохін	В. Безсонов	Ю. Дегтярьов	М. Латиш	В. Юрковський
1979	В. Старухін	С. Юрчишин	О. Блохін	О. Хапсаліс	А. Коньков
1980	О. Блохін	В. Безсонов	Л. Буряк	В. Горячев	Ю. Роменський
1981	О. Блохін	Л. Буряк	А. Дем'яненко	В. Безсонов	В. Веремеев
1982	А. Дем'яненко	Л. Буряк	С. Балтача	О. Блохін	В. Безсонов
1983	О. Таран	В. Грачов	А. Дем'яненко	Г. Литовченко	М. Соколовський
1984	Г. Литовченко	О. Блохін	О. Протасов	В. Плоскина	В. Грачов
1985	А. Дем'яненко	О. Протасов	О. Блохін	О. Заваров	В. Безсонов
1986	О. Заваров	І. Беланов	О. Блохін	П. Яковенко	В. Рац
1987	О. Михайличенко	О. Протасов	О. Заваров	О. Блохін	Г. Литовченко
1988	О. Михайличенко	О. Заваров	Є. Шахов	В. Лютий	В. Рац
1989	В. Безсонов	Г. Литовченко	М. Кудрицький	О. Протасов	Г. Кондратьєв
1990	С. Юран	О. Кузнєцов	О. Саленко	М. Кудрицький	І. Гецько
1991	А. Цвейба	С. Юран	О. Саленко	І. Кутєпов	С. Щербаков
1992	В. Леоненко	А. Полунін	О. Помазун	І. Цимбалар	А. Дем'яненко
1993	В. Леоненко	Т. Гусейнов	Д. Михайленко	О. Лужний	І. Кутєпов
1994	В. Леоненко	О. Шовковський	І. Петров	С. Коновалов	С. Ковалець
1995	Ю. Калитвинцев	А. Шевченко	О. Суслов	Т. Гусейнов	В. Косовський
1996	С. Ребров	О. Суслов	Ю. Максимов	А. Шевченко	С. Чуйченко
1997	А. Шевченко	С. Ребров	Ю. Калитвинцев	О. Шовковський	Ю. Максимов
1998	С. Ребров	А. Шевченко	О. Лужний	О. Шовковський	А. Воробей
1999	А. Шевченко	С. Ребров	О. Шовковський	В. Ващук	О. Головка
2000	А. Шевченко	А. Воробей	С. Ребров	О. Лужний	Г. Зубов
2001	А. Шевченко	Г. Зубов	О. Мелашенко	А. Воробей	С. Шищенко
2002	А. Тимощук	А. Шевченко	А. Гусін	О. Лужний	Г. Зубов
2003	О. Венглінський	А. Шевченко	А. Тимощук	О. Гусєв	С. Федоров
2004	А. Шевченко	А. Тимощук	А. Воронін	О. Шовковський	О. Гусєв
2005	А. Шевченко	А. Тимощук	Р. Ротань	О. Шовковський	А. Воронін
2006	А. Тимощук	А. Шевченко	С. Ребров	А. Воронін	С. Назаренко
2007	А. Тимощук	А. Воронін	О. Гладкий	С. Назаренко	А. Шевченко
2008	А. Милевський	А. Тимощук	С. Кравченко	Т. Михалік	О. Алієв

У НАС ОДНА З НАЙСИЛЬНІШИХ АТАКУВАЛЬНИХ ЛАНОК

— Багато хто вважає, що ваша адаптація в "Таврії" дуже затягується: за майже рік в команді до основного складу ви потрапляли лічені рази.

— На жаль, доводиться з цим погодитися. Але я роблю все можливе, аби стати гравцем основи. Для будь-якого футболіста головне — грати, сидіти на лаві запасних ніхто не хоче, я — не виняток.

— Немає образи на тренера?

— У жодному разі! Якщо не граєш, причину потрібно шукати, перш за все, в собі самому й намагатися її усунути. Конкуренція за місце в основному складі "Таврії" дуже серйозна. За результат відповідає головний тренер, і, зрозуміло, випускає найсильніших футболістів. Іншим доводиться працювати на тренуваннях і чекати свого шансу. Як і в усіх хлопців, у мене чудові стосунки з Сергієм Валентиновичем Пучковим. Відчуваю, що на мене коуч розраховує і прагну виправдовувати його довіру.

— Згодні з тим, що в "Таврії" одна з найсильніших в Україні ліній напад?

— Це поза всякими сумнівами! Саша Ковпак — найкращий снайпер минулого чемпіонату. Васил Гігядзе й Лакі Ідахор — визнані голеадори. Непогано вписався в гру

"Таврії" новачок Руслан Платон. Сподіваюся, що й ми з Матвієм Бобалем про себе незабаром заявимо.

— З ким із згаданих нападників вам найлегше взаємодіяти?

— Якщо відверто, зі всіма хлопцями легко знаходжу спільну мову. У нас дуже різнопланові нападники, і в тренерському штабі є можливість варіювати склад.

— У матчі з "Дніпром" вам вистачило десяти хвилин, аби все перевернути з ніг на голову. Пошало?

— Звичайно, фарт у футболі має важливе значення. Але, з іншого боку, це ще й результат тієї роботи, яку я виконав за майже рік кар'єри в "Таврії".

— Поєдинок з дніпрянами може стати переломним у вашій таврійській кар'єрі.

— Я на це розраховую. Повторюся, дуже хочу грати. У матчі з "Дніпром" я скористався своїм шансом, сподіваюся, тепер тренерський штаб довірятиме мені більше.

— На ваш погляд, чи своє місце "Таврія" нині посідає в турнірній таблиці?

— Є багато чинників, які впливають на місце команди в турнірній таблиці. Звичайно ж, через різні

23-річний нападник Максим ФЕЩУК, запрошений взимку до "Таврії" на зміну капітану команди Володимирі Гоменюку, поки не став другим "кримським Руїні", але аванс починає поступово виправдовувати. У поточному сезоні в Кубку країни вихованець львівського футболу відзначився вже двома точними "пострілами", забив Максим і в чемпіонаті — його гол і активні дії на вістрі атаки багато в чому зумовили переможний для симферопольців результат поєдинку з "Дніпром" (2:1).

обставини нам зараз складно на рівних боротися з "Динамо" й "Шахтарем". Не секрет, що в "Металіста", "Дніпра" й донецького "Металурга" бюджет більший, ніж у нас, хоча за добром виконавців і рівнем гри ми їм не поступаємося. "Таврія", вважаю, має перебувати серед лідерів і посідати місце не нижче п'ятого.

— Таврійський футбол дуже відрізняється від того, в який ви грали в попередньому клубі — "Карпатах"?

— У Львові мені довелося працювати з різними тренерами, в кожного було своє бачення гри. Скажу відверто, такої націленості на атаку, як в "Таврії", в "Карпатах" ніколи не було (навіть зараз при Олеху Кононові, який також є прибічником атакуючого футболу). Сергій Валентинович хоче, аби команда демонструвала гру, яка б, перш за все, подобалася уболівальникам — з великою кількістю забитих м'ячів. Мені, як нападнику, це до душі.

— Раз вже пригадали Львів, могли б порівняти уболівальників "Карпат" і "Таврії"?

— Про львівських фанів у мене залишилися найтепліші спогади: футбол вони люблять, розуміють, за свою команду щиро вболівують. Те ж саме можу сказати й про кримських уболівальників, додаю лише, що вони віддані своїй команді, підтримують її за будь-якої ситуації.

— Не можемо не запитати вас про жеребкування півфіналу Кубка України. Задоволені, що гратимете з "Волинінню"?

— Звичайно. Хоча читав в Інтернеті, що й футболісти "Волині" теж дуже задоволені (сміється). Кубкові матчі — завжди особливі, тим паче на такій стадії, як півфінал. Навесні буде битва, можна не сумніватися, з нетерпінням чекаємо цієї гри. Але до неї ще далеко. Зараз потрібно налаштуватися на матчі чемпіонату: кінцівка осінньої частини сезону буде дуже непроста.

— Судячи з усього, настрої на "Волинь" буде найсерйознішим...

— Я в цьому впевнений! Не кожного сезону випадає шанс вийти у фінал Кубка країни. Я навіть не знаю, чи є у складі "Таврії" хоч один футболіст, що хоча б раз за свою кар'єру грав у фіналі Кубка. Настрій буде колосальний! А те, що футболісти "Волині" в своїх інтерв'ю нас вже майже пройшли, лише додасть нам спортивної злості.

— Найближчої суботи в чемпіонаті країни "Таврії" належить зіграти з іншою західноукраїнською командою — "Закарпаттям". Ужгородці замикають турнірну таблицю...

— У турнірну таблицю краще дивитися після закінчення сезону. Те, що "Закарпаття" зараз на останньому місці, ні про що не говорить. Не сумніваюся, що матч з ужгородцями буде дуже складним: суперник битиметься, адже кожне зароблене очко для нього — на вагу золота.

Борис ЛЕВІН.

АРСЕНАЛ

18 листопада головний тренер ФК "Арсенал" (Київ) Олександр Заваров підписав новий контракт з клубом на три роки. Напередодні підписання відбулася зустріч тренера з керівником складу ФК "Арсенал" (Київ) з керівництвом. Обговорювалися питання розвитку клубу. Ухвалено рішення про значне оновлення команди та умов її роботи. Зокрема, підтримано прохання Олександра Заварова про придбання нових футболістів, які вже найближчим часом можуть бути заявлені за "канонірів".

Також вирішено зміцнити тренувальну базу "Арсеналу": розглянути питання про можливий викуп нинішньої бази "Княжа" і будівництво на ній нових комплексних об'єктів. Першою ластівкою, можливо, стане Олексій Белик, придбати якого київський "Арсенал" хоче у дніпропетровського "Дніпра". На думку тренерського складу "канонірів", 29-річний форвард може значно підсилити зв'язку Воробей — Мазилу й допомогти команді вирішити поставлені перед нею завдання.

МЕТАЛІСТ

16 листопада 2009 року завершилася реєстрація кандидатів на посаду президента Об'єднання професійних футбольних клубів України "Прем'єр-ліга". Як відомо, вибори глави цієї організації призначено на 1 грудня 2009 р.

Активно беручи участь в житті українського футбольного співтовариства, ФК "Металіст" запропонував обрати на пост президента ПЛ Сергія Харченка — керівника Асоціації пляжного футболу України, в минулому — керівника ТОВ "Медіа Спорт Промоушен".

ДОСЬЄ

Сергій Харченко, 1974 року народження.

З дитинства професійно грав у футбол, закінчив дитячо-юнацьку футбольну школу СКА (Київ). Має дві вищі освіти, зокрема закінчив Національний університет фізичного виховання і спорту України за фахом "Спортивний менеджмент" (спеціалізація — маркетинг футболу). Нині бере участь в освітній програмі Міжнародного центру спортивного утворення CIES (Швейцарія).

Загальний трудовий стаж у сфері спортивного маркетингу й менеджменту — 14 років. За період 1996—2005 р. пройшов шлях від помічника менеджера до віце-президента МК Інфоспорт. У 2005 — 2009 рр. очолював ТОВ "Медіа Спорт Промоушен". З 2002 року — президент Асоціації пляжного футболу України. У 2004 р. заснував і очолив Всеукраїнський фонд "Спорт проти наркотиків, тютюну і зловживання алкоголем".

Безпартійний, ніколи не брав участі в політичних проектах. Мешкає в Києві. Одружений, двоє дітей.

Окрім пана Марченка, зареєструвалися нинішній президент прем'єр-ліги Віталій Данилов та видатний у минулому футболіст Ігор Беланов.

Олександр МАТВЕЄВ:

В П'ЯТІРКУ КРАЩИХ МИ ПОТРАПИМО!

Захисник полтавської "Ворскли" і молодіжної збірної України (U-21) Олександр Матвеєв працює в обох командах "від дзвінка до дзвінка". Вже давно молодий гравець захисної лінії тренується з першою командою. Можливо, незабаром ми побачимо його в основі дружини Миколи Павлова. Олександр нещодавно повернувся після гри "молодіжки" в Бельгії й поділився своїми враженнями з прес-службою клубу.

раність, адже рівень тренувань в "дублі" й "основі" відрізняється. Але нічого страшного не сталося, це всього лише розгойдування. Думаю в п'ятірку кращих молодіжний склад "Ворскли" точно потрапить.

— Як вважаєш, чого тобі не вистачає, аби грати в основному складі?

— Я не думаю, що мені чогось не вистачає. Треба просто дочекатися свого шансу й вцепитися в нього зубами. Як говорить Микола Петрович: "Усьому свій час". У клубі не лише мене награвють під основу, є ще багато хлопців в такому ж становищі. Ми всі чекаємо можливості проявити себе. Якщо вже так станеться, що вийду на поле, доведеться всім, чого я вартий. А поки такої змоги не було, рано робити висновки, чого мені вистачає, а чого — ні.

Артем ЛЮБАНОВ.

Ігор АНДРОНІК:

ЗА ДРУГЕ МІСЦЕ ВЖЕ НЕ ПОБОРЕМОСЯ

У понеділок пізно ввечері до табору "Закарпаття" повернувся Ігор Андронік. Молдовський захисник у суботу виступав за рідну молодіжну збірну у відбірковому матчі на чемпіонат Європи серед молодіжних команд. На жаль, у правого захисника закарпатського клубу того вечора настрої були зіпсовані — його команда поступилася опоненту — 0:3 і наразі із сімома очками перебуває тільки на третій позиції у своєму сикстеті.

склалися хороші стосунки і з тренерами, і з партнерами. Тепер найголовніше — поліпшити турнірні показники.

— Ти обмовився про рецидив травми, однак тренувався в основній групі...

— На щастя, вже все добре. У матчі за збірну було боляче, проте вже зараз почуваюся нормально. Тому й тренувався разом з партнерами.

— На черзі в ужгородського "Закарпаття" непростий виїзд у Симферополь. Як передчуття напередодні складної зустрічі з "Таврією"?

— У бойовому дусі готуюся до цього поєдинку. Сподіваюся, тренер знайде мені місце в основі, а вже я докладу всіх зусиль для досягнення позитивного результату.

Сторінку за матеріалами прес-служб клубів, підготував Олександр ОЗІРНИЙ.

КЛУБ ШАНУВАЛЬНИКІВ УКРАЇНСЬКОГО ФУТБОЛУ

Автор-упорядник – Анатолій Коломієць № 37 Під редактуванням Володимира Баняса

УКРАЇНСЬКІ ФУТБОЛІСТИ В СПИСКАХ НАЙКРАЩИХ В УРСР

(у 1960-1991 рр.)

Поряд за списками "33-х найкращих" РСР у цей період і Федерація футболу Української РСР часто (у 18 з 32 сезонів: 1961, 1963-1966, 1968-1974, 1976-

1977, 1983-1985 і 1988 років) складала й затверджувала свої списки "33-х найкращих" футболістів українських команд, хоча не всіх їх потрібно вважати саме українцями, бо деякі з них не тільки не були вихованцями нашого футболу, а й грали в командах майстрів українських міст тимча-

сово, а після цього їхня доля не була пов'язана з нашою республікою. Усі ці списки вже надруковано минулого тижня в нашій газеті ("УФ" №166 за 10.11.2009 р.) і ще раз їх публікувати недоцільно. Але звести усіх, хто належав до списків, до єдиної таблиці за кількістю входження до них, звичай-

но, потрібно, і нині ми таку таблицю подаємо. Крім того, ми додали до списків ФФУ ще й перелік "12-х найкращих" українських футболістів 1967, 1990 і 1991 років, які за відсутністю списків Федерації футболу УРСР у ці роки було складено Спорткомітетом УРСР, а по-друге, у зв'язку з тим, що до

офіційних списків за 21 сезон увійшло аж 258 гравців і таблиця при цьому була б дуже громізка, вирішено скоротити її, не включаючи до неї тих гравців, які посідали по одному разу третє або друге місце. Звісно, якщо когось цікавитиме повний перелік, то ми його складемо.

№	Прізвище, ім'я	Команди	Роки	№1	№2	№3	Усього
1	Мунтян Володимир	"Динамо" Київ	65-74,76-77	7	4	1	12
2	Рудаков Євген	"Динамо" Київ	66-74,76	10	-	-	10
3	Сосніхін Вадим	"Динамо" Київ	63-72	8	2	-	10
4	Блохін Олег	"Динамо" Київ	72-74,76-77,83-85	8	-	-	8
5	Хмельницький Віталій	"Шахтар" Донецьк, "Д" Київ	63-66,68-71	6	1	1	8
6	Пузач Анатолій	СКА Львів, "Динамо" Київ	63,65,66,68-72	4	3	1	8
7	Трошкін Віктор	"Динамо" Київ	69,70-74,76-77	4	3	1	8
8	Решко Стефан	"Чорноморець" Одеса, "Д"К	69-74,76-77	4	2	2	8
9	Веремєєв Володимир	"Динамо" Київ	69,70-74,76-77	3	4	1	8
10	Матвієнко Віктор	"Динамо" Київ	70-74,76,77	6	1	-	7
11	Серебряников Віктор	"Динамо" Київ	61,63-68	6	1	-	7
12	Бишовець Анатолій	"Динамо" Київ	65-71	6	-	1	7
13	Турянчик Василь	"Динамо" Київ	61,63-68	5	2	-	7
14	Фоменко Михайло	"Д" Київ, "Зоря" Луганськ	70-74,76-77	5	1	1	7
15	Медвідь Федір	"Динамо" Київ	64-70	4	2	1	7
16	Поточняк Ростислав	"Карпати" Львів	69,70-74,76	1	3	3	7
17	Лихачов Геннадій	"Карпати" Львів	69,70-74,76	-	3	4	7
18	Колотов Віктор	"Динамо" Київ	71-74,76-77	6	-	-	6
19	Сабо Йозеф	"Динамо" Київ	61,64-68	6	-	-	6
20	Щегольков Володимир	"Динамо" Київ	61,63-67	5	1	-	6
21	Онищенко Володимир	"Д" Київ, "Зоря" Луганськ	69,72-74,76,77	4	1	1	6
22	Коньков Анатолій	"Шахтар" Донецьк, "Д"К	69-71, 73,76-77	3	1	2	6
23	Левченко Володимир	"Динамо" Київ	65-70	2	4	-	6
24	Круликовський Сергій	"Динамо" Київ	64-69	2	3	1	6
25	Журавльов Олександр	"Зоря" Луганськ	68-73	2	1	3	6
26	Дегтярьов Юрій	"Шахтар" Донецьк	68,71,73-74,76-77	1	4	1	6
27	Біба Андрій	"Динамо" Київ	61,63-66	5	-	-	5
28	Литовченко Геннадій	"Дніпро" Дн., "Динамо" Київ	83-85,88,90	4	1	-	5
29	Базилевський Олег	"Д" К, "Чорноморець" Одеса	61,63-66	4	-	1	5
30	Банников Віктор	"Динамо" Київ	63,64-67	3	2	-	5
31	Протасов Олег	"Дніпро" Дн., "Динамо" Київ	83-85,88,90	3	2	-	5
32	Безонов Володимир	"Динамо" Київ	77,83-85,88	2	3	-	5
33	Буряк Леонід	"Чорноморець" Одеса, "Д"К	72-74,76-77	2	1	2	5
34	Шульженко Анатолій	"Зоря" Луганськ	65,66,68	1	3	1	5
35	Козинкевич Едуард	"Ш" Донецьк, "Карпати" Львів	70-72,74,76	1	2	2	5
36	Дем'яненко Анатолій	"Динамо" Київ	83-85,88	4	-	-	4
37	Островський Леонід	"Динамо" Київ	63-66	4	-	-	4
38	Кузнецов Сергій	"Зоря" Луганськ	72-74,83	2	1	1	4
39	Лобановський Валерій	"Д" К, "Чорноморець" Од.	61,63,65,66	2	1	1	4
40	Пучков Сергій	"Дніпро" Дніпропетровськ	83-85,88	1	3	-	4
41	Плюскіна Володимир	"Чорноморець" Одеса	83-85,88	1	1	2	4
42	Кузнецов Віктор	"Зоря" Луганськ	71-74	1	-	3	4
43	Кульчицький Ігор	"Карпати" Львів	63-65,70	1	-	3	4
44	Ананченко Юрій	"Шахтар" Донецьк	61,63-64,66	4	-	-	4
45	Броварський Лев	"Карпати" Львів	69,70,72,76	3	-	1	4
46	Москаленко Василь	СКА, "Чорноморець" Одеса	61,64,66,68	2	-	2	4
47	Семенов В'ячеслав	"Зоря" Луганськ	70-72,77	2	-	2	4
48	Куксов Анатолій	"Зоря" Луганськ	71-74	1	-	3	4
49	Балтача Сергій	"Динамо" Київ	83-84	3	-	-	3
50	Каневський Віктор	"Динамо" Київ	61,63,64	3	-	-	3
51	Кузнецов Олег	"Динамо" Київ	85,88,90	3	-	-	3
52	Беланов Ігор	"Чорноморець" Одеса, "Д"К	84-85,88	2	1	-	3
53	Головко Микола	"Шахтар" Донецьк	61,63,64	2	1	-	3
54	Кузнецов Віктор	"Дніпро" Дніпропетровськ	83-85	2	1	-	3
55	Заваров Олександр	"Динамо" Київ	83,85,88	2	-	1	3
56	Рац Василь	"Динамо" Київ	84-85,88	2	-	1	3
57	Соколовський Михайло	"Шахтар" Донецьк	83-85	2	-	1	3
58	Чанов Віктор	"Динамо" Київ	84,88,90	2	-	1	3
59	Баширов Сергій	"Дніпро" Дніпропетровськ	84-85,88	1	2	-	3
60	Таран Олег	"Дніпро" Дніпропетровськ	83-85	1	2	-	3
61	Баль Андрій	"Динамо" Київ	83,85,88	1	1	1	3
62	Грочов Віктор	"Шахтар" Донецьк	83-85	1	1	1	3
63	Романюк Віктор	"Дніпро" Дніпропетровськ	71-73	1	1	1	3
64	Васін Олександр	"Шахтар" Донецьк	72-74	3	-	-	3
65	Вишневський Іван	"Дніпро" Дніпропетровськ	84-85,88	3	-	-	3
66	Мізерний Дмитро	"Шахтар" Донецьк	61,63,64	3	-	-	3
67	Поркуян Валерій	"Чорноморець" Одеса, "Д"К	65,66,70	3	-	-	3
68	Богданов Микола	"Дніпро" Дніпропетровськ	71-73	2	-	1	3
69	Гергєв Іван	"Карпати" Львів	70-72	2	-	1	3
70	Кутсов Ігор	"Металіст" Харків, "Д"К	85,90,91	2	-	1	3
71	Пилипчук Анатолій	"Шахтар" Донецьк, "Д"К	65,66,68	2	-	1	3
72	Сафонов Володимир	"Шахтар" Донецьк	74,76-77	2	-	1	3
73	Ткаченко Олександр	"Зоря" Луганськ	69,70,72	2	-	1	3
74	Шепель Анатолій	"Чорноморець" Одеса	72-74	2	-	1	3
75	Галуштов Валерій	"Зоря" ("Тр.рез.") Луганськ	63,65,66	1	-	2	3
76	Дрозденко Олексій	"Шахтар" Донецьк	64,66,68	1	-	2	3
77	Євтушенко Вадим	"Динамо" Київ	83-85	1	-	2	3
78	Заболотний Юрій	"Чорноморець" Одеса	61,64,65	1	-	2	3
79	Звягінцев Віктор	"Шахтар" Донецьк	73,76-77	1	-	2	3
80	Ішак Василь	"Чорноморець" Одеса	84-85,88	1	-	2	3
81	Лютій Володимир	"Дніпро" Дніпропетровськ	83-84,88	1	-	2	3
82	Малигін Володимир	"Зоря" Луганськ	72-74	1	-	2	3
83	Нечас Володимир	"Чорноморець" Одеса	73-74,76	1	-	2	3
84	Тарасов Юрій	"Металіст" Харків	84-85,88	1	-	2	3
85	Христян Олексій	"Д"К, "Дніпро" Дніпропетровськ	68,69,71	1	-	2	3
86	Шматоваленко Сергій	"Динамо" Київ	88,90,94	1	-	2	3
87	Сальков Володимир	"Шахтар" Донецьк	61,64,66	1	-	2	3
88	Самохін Валерій	"Кривбас" Кривий Ріг, "Д"К	71-73	2	-	-	2
89	Войнов Юрій	"Динамо" Київ	61,63	2	-	-	2
90	Михайличенко Олексій	"Динамо" Київ	88,90	2	-	-	2
91	Старухін Віталій	"Шахтар" Донецьк	73-74	2	-	-	2
92	Боговик Анатолій	"Динамо" Київ	69-70	1	1	-	2
93	Краковський Сергій	"Дніпро" Дніпропетровськ	83,85	1	1	-	2
94	Лозинський Володимир	"Динамо" Київ	77,83	1	1	-	2
95	Варнавецький Олексій	"Шахтар" Донецьк	83,85	1	-	1	2
96	Грецак Богдан	"Карпати" Львів	70-71	1	-	1	2
97	Михайлов Михайло	"Динамо" Київ	83,85	1	-	1	2
98	Сучков Анатолій	"Динамо" Київ	61,63	1	-	1	2
99	Аляб'єв В'ячеслав	"Шахтар" Донецьк	61,63	2	-	-	2
100	Горбунов Валерій	"Шахтар" Донецьк	76-77	2	-	-	2
101	Жарков Сергій	"Чорноморець" Одеса	83-84	2	-	-	2
102	Кудрицький Микола	"Дніпро" Дніпропетровськ	88,90	2	-	-	2
103	Чорба Федір	"Карпати" Львів	74,76	2	-	-	2
104	Веригін Валерій	"Динамо" Київ	63,64	1	-	1	2
105	Елінскас Валентин	"Шахтар" Донецьк	83,85	1	-	1	2
106	Кондратов Віктор	"Шахтар" Донецьк	76-77	1	-	1	2
107	Лешук В'ячеслав	"Чорноморець" Одеса	74,77	1	-	1	2
108	Лисенко Віктор	"Чорноморець" Одеса	68,69	1	-	1	2
109	Малько Сергій	"Дніпро" Дніпропетровськ	76-77	1	-	1	2
110	Носов Віктор	"Шахтар" Д."Авангард" Х.	63,65	1	-	1	2
111	Родін Анатолій	"Шахтар" Донецьк	61,64	1	-	1	2
112	Слободян Петро	"Динамо" Київ	76-77	1	-	1	2
113	Устимчик Володимир	"Чорноморець" О."Дніпро"Дн	76,83	1	-	1	2
114	Шкляр Сергій	"Д" Київ, "Зоря" Луганськ	68,69	1	-	1	2
115	Яремченко Валерій	"Шахтар" Донецьк	68,76	1	-	1	2
116	Яремчук Іван	"Динамо" Київ	85,88	1	-	1	2
117	Гришук В	"Чорноморець" Одеса	91	1	-	-	1
118	Канчельскіс	"Шахтар" Донецьк	90	1	-	-	1
119	Кутузов Петро	"Дніпро" Дніпропетровськ	83	1	-	-	1
120	Макаров Олег	"Динамо" Київ	61	1	-	-	1
121	Цимбалар І	"Чорноморець" Одеса	91	1	-	-	1
122	Щербаков С	"Шахтар" Донецьк	91	1	-	-	1
123	Юдін А	"Дніпро" Дніпропетровськ	90	1	-	-	1
124	Юран Сергій	"Динамо" Київ	90	1	-	-	1

НОВИНИ

Інформуємо шанувальників футболу про видання нової книги з історії, цього разу — про футбол в Овідіополі Одеської області. Написав цю чудову книжку-довідник молодий, безперечно, дуже талановитий журналіст Юрій Усатюк.

Подаємо вихідні дані про цю книжку за наступним порядковим номером з нашої переліку:

78. Усатюк Ю.І. *Fortes fortuna adiuvat (Судьба допомагає сміливим)*. Художественно-публицистическое издание. Одеса. ТОВ "ФК "Дністер" Овідіополь. 2009 р., 272 стор. з кольор. іл., наклад 5 000 прим. (ф.15х21), рос.м. (див. іл.).

Нарешті ми дочекалися збірного й перспективного письменника та укладача довідкових матеріалів високого рівня в Одесі. Тобто саме там, де справа створення історії одеського футболу давно перебуває у занепаді порівняно з іншими футбольними центрами України.

Одеса — родоначальник футболу центральної та східної України. Саме в Одесі коріння футболу України — тут було створено одне з перших футбольних команд і з'явилися перші талановиті зірки футболу, звідси футбол почав свій шлях по інших містах нашої країни. Та, на жаль, усі лаври першості перейшли повністю до Львова. Але, погодьтеся, забути про Одесу було б просто несправедливо. Незначна кількість одеських публіцистів — відданих шанувальників футболу свого міста, чомусь не створили більш ніж сторічну історію футболу цього чудового міста та його області. Хоча навіть у авторів нинішніх солідних видань з історії футболу України: з Києва (Коломієць А.Ф.), Харкова (Грот Ю.І.), Миколаєва (Двойнісюк О.А.), Донецька (Бабешко О.А.), Маріуполя (Бояренко О.О.) та багатьох інших є безліч цікавих матеріалів про футбол Одеси, починаючи з минулого сторіччя. Усі вони погодились дати можливість будь-кому їх використовувати, аби була, нарешті, створена така необхідна усім нам історія футболу Одеси.

Звісно, ми покладаємо великі сподівання на *Юрія Івановича Усатюка*, який вже довів, що спроможний опрацювати будь-який матеріал історичного та статистичного плану.

Упевнені, що усі футболофіли України та автори книжок, які вже вийшли друком, завжди допоможуть йому порадами, матеріалами своїх збірок з історії одеського футболу та його атрибутики. Організація любителів історії українського футболу (ОЛІСФ) залюбки при першому ж зверненні цього одеського журналіста обіцяє організувати йому знайомство з усіма футболофілами, які можуть надати йому суттєву допомогу.

Усі бажаючі звернутися за порадою до ОЛІСФ, а також футболофіли, які мріють знайти друзів для спілкування з питань футболу та щось можуть запропонувати своїм колегам по захопленню або розшукують якісь матеріали для своїх колекцій, мають написати лист на адресу: 03110, Київ-110, а/с 48. Колонією Анатолію Федоровичу або за E-mail: olisf@kolomiets.kiev.ua. У вашому листі надайте відомості про себе (П.І.Б., адреса, дата народження, предмет захоплення чи колекціонування), а також невеликий текст вашої об'яви, яку ви хотіли б опублікувати на сторінках нашої газети. Жодної сплати за публікацію оголошення. Все безоплатно. Усі без винятку адреси та оголошення будуть надруковані в розділі нашої газети "Оголошення".

Щиро
бажаємо
вам успіхів
у налагодженні нових
знайомств
з однодумцями!

**СЕНСАЦІЙНІ
ВИСНОВКИ УКРАЇНСЬКОЇ
АКАДЕМІЇ НАУК
ЩОДО ЛЕГЕНДАРНОГО
"МАТЧУ СМЕРТІ" 1942 р.
У КИЄВІ**

Тема легендарного “матчу смерті” київських футболістів під час Великої Вітчизняної війни у Києві 1942 року автора-упорядника нашого “Клубу” хвилювала упродовж усього життя. Вивчення інформації, що була надрукована (книги та періодичні видання), а згодом — і архівних матеріалів, сприяло правдивому відображенню цих подій у його брошурі “Правда о “матче смерти” 1942 года в Киеве”, яка побачила світ 2005 року, а потім — у фундаментальнішій праці “Киевский футбол на рубежах времен. 1911—1961” (Том 1), виданій 2007 року.

Саме тому, коли, нарешті, до цієї теми звернулися вчені з Української академії наук (президент УАН доктор технічних наук, професор Оніпко О.Ф.), то це не могло бути непоміченим.

2006 року науковим керівни-

ком досліджень було призначено к.т.н. **Сабалдира В'ячеслава Павловича** (іл.1), відомого шанувальникам футболу за його кількома літературними виданнями, найбільш значним з яких була чудова книга "Від матчу смерті до матчу життя" (вид. "Леся", 2005 р., на 478 стор.). Але головним провідником у цих дослідженнях у питаннях, що стосуються безпосередньо футболу, був **Потепенко Михайло Іванович** (іл.2) — відомий київський футболіст, юрист за фахом (закінчив академію МВС України). Саме завдяки його невтомній праці, пошуку й дослідженням вже виданих раніше матеріалів проводилася робота щодо аналізу й висновків цієї наукової праці, а також створення суттєвого звіту та видання його в належному друкованому вигляді. Поряд з вивченням футбольних подій, безумовно, потрібно було визначитися з історичною ситуацією під час Великої Вітчизняної війни у ці роки, що, як з'ясувалося, стало дуже значним за суттю та обсягом доповненням до цієї праці. У цьому велика заслуга д.т.н., професорів Оніпка О.Ф. та Лівінського О.М., к.т.н. Величка В.О., Шалюка П.С. та Горіцького О.В. (тільки 1-й том) та к.ю.н. Омельченка Г.О. (тільки 3-й том). Потрібно враховувати, що уся робота проводилася на громадських засадах і в три етапи.

За результатами досліджень першого етапу ще 2007 року вийшла друком перша книга під назвою — **“Динамо”, ні кроку назад** (аналітична повість). Книгу було надруковано незначним тиражем поліграфічною фірмою “Майстерня книги” у твердій обкладинці на 176 стор. (ф. 22х28,5 см) — див. іл.3, а також невеличким розміром у ви-

давництві “МП Леся” тиражем 300 примірників — форматом 15х22 см, на 256 стор. Другий етап завершився виданням вже в середині цього року книги під назвою — **“Будинок на Кузнецкий”** (аналітична повість), ще меншим тиражем там же, на 328 стор. (ф. 22х28,5 см) — див. іл.4. І, нарешті, нещодавно побачила світ й остання книга під назвою — **“Прихований матч”** (аналітична повість), теж невеличким тиражем, на тій же поліграфічній базі, на 244 стор. (ф. 22х28,5 см) — див. іл.5. Цю книжку видано за кошти народного депутата України, члена Парламентської асамблеї Ради Європи, кандидата юридичних наук, генерал-лейтенанта СБУ Г.О.Омельченка. Усі три книги було видано до 80-річчя “Динамо” Київ і 65-річчя матчів в окупованому Києві, присвячувалися вони футболістам, тренерам, керівникам, працівникам, усім вболівальникам команди “Динамо” Київ та в пам’ять про тих, хто, упродовж 80-років, зміцнював авторитет “Динамо” в Києві, країні, Європі, світі. В книзі були використані матеріали українських і німецьких архівів, розсекречені документи радянських і німецьких спецслужб, фонди державних і приватних бібліотек, наукові публікації, художні та публіцистичні твори письменників і журналістів.

А тепер щодо змісту цих книжок. У першому томі міститься інформація про народження самої легенди — футбольної команди "Старт" хлібозаводу №1, про стан подій у Києві 1942 року, свідчення очевидців тих подій та про долю гравців команди. У другому томі висвітлено інформацію про радянські спецслужби, військові доктрини СРСР і Німеччини, про опір окупантам та протистояння спецслужб, про часи окупації міста 1942 року та спробу визначення, де ж свої, а де чужі в цих подіях. А от у третьому томі подається аналіз політики радянської влади в довоєнний період та в перші роки війни, йдеться про воєнні дії обох сторін упродовж усієї війни та про проведення в Києві 1942 року ще одного — дванадцятого "прихованого" матчу 6 вересня, все ж таки з командою "Люфтваффе" (!!!), а також відкриття та версії, виявлені помилки та вигадки. Замість епілога зроблено наукові висновки з проведених досліджень. Усі три книжки щедро ілюстровані та містять деякі, досі не відомі фотографії. Зокрема представлено рідкісні фото учасників матчів в окупованому Києві: М.Коротких (іл.6), І.Кузьменко з донькою Валерією (іл.7), М.Гончаренка (іл.8) та М.Путистіна (іл.9), а також фото загального вигляду одного з блоків Сирецького концтабору у Бабиному яру (іл.10).

І, нарешті, про зроблені висновки. Яку все ж думку про ці події мають наші науковці? Не вдаючись у безліч деталей, подаємо основні висновки:

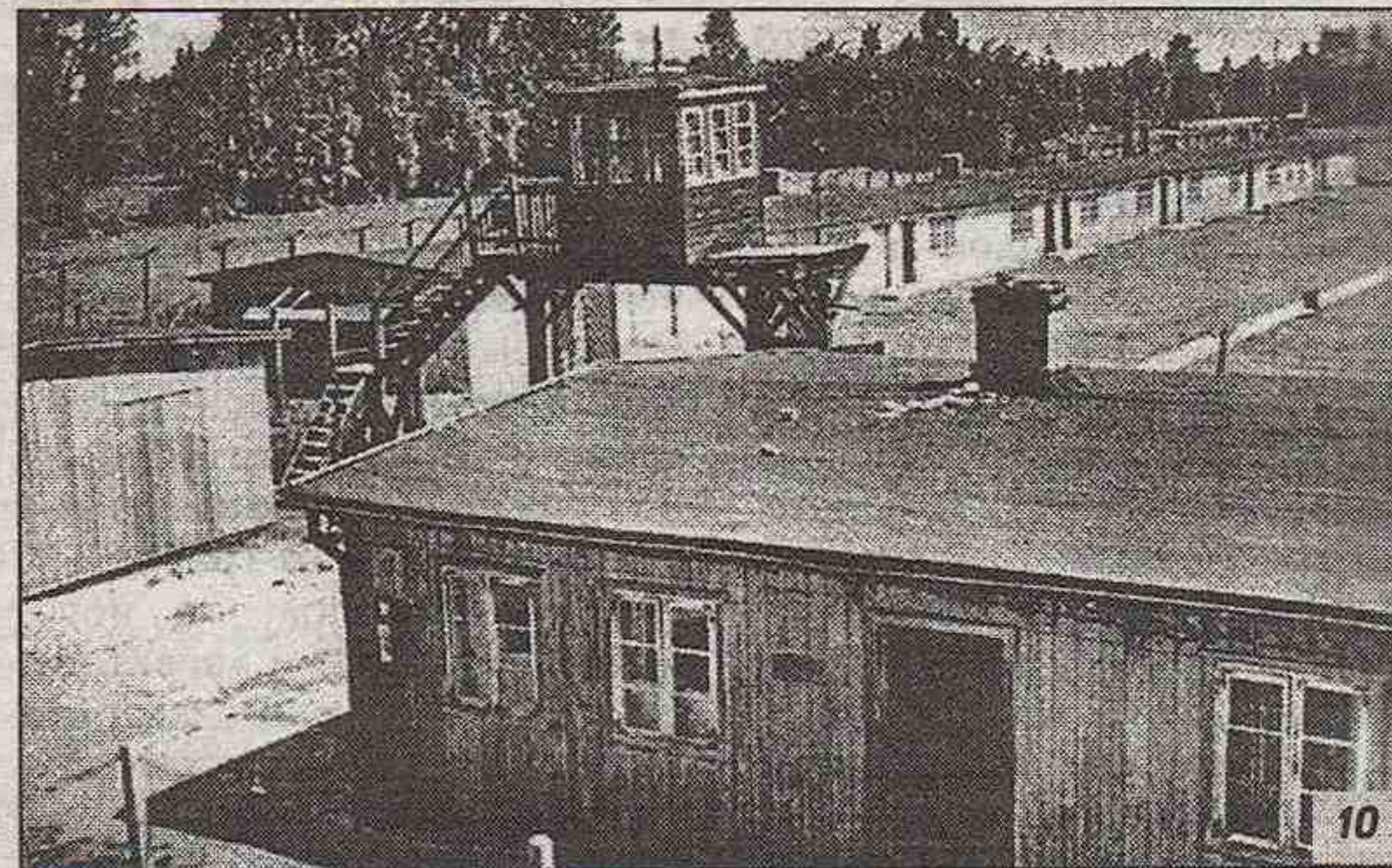
— у Києві залишилися серед спортсменів переважно футболісти-динамівці, тобто саме ті, хто мав безпосередній стосунок до служб НКВС, яким це спортоваристов було підпорядковане;

— засновниками найкращої команди міста "Старт" (хлібозаводу) та провідними її гравцями

були саме ті динамівці-ветерани, які у 30-ті роки значний час мали спеціальний вишкіл в місті Івановому в школі розвідки НКВС і грали там за місцеве "Динамо":

— футболісти-динамівці в Києві (та й в інших окупованих міс-

тах, і навіть у Війську Польському) виконували розвідувальну роботу й готові були проводити навіть терористичні акції, бо саме для цього вони й були залишені в місті;

— керівництвом радянської розвідки готувалися замаху на Гітлера, і один з них був відпрацьований для здійснення в Києві, у разі приїзду туди фюрера. До того ж, з безпосередньою участю футболістів-розвідників;

— здобуваючи в матчах лише перемоги, вони в перні, отримавши, напевно, повідомлення, що на честь окупації німцями Сталінограда, яка, на їхню думку, повинна була ось-ось статися, готувався приїзд до Києва Гітлера, і що до програми урочистостей заплановано футбольний матч найкращої команди Києва з однією із німецьких команд льотчиків (базувалися в Києві) — «Люфтваффе»;

— німці, для забезпечення надійності та безпеки Гітлера, про всяк випадок зібрали усю команду колишніх динамівців і розмістили в якомусь підвалі під особливим наглядом, натякаючи, що в цьому матчі вони повинні програти;

— звичайно, такий матч у Києві німці хотіли провести на маловідомому стадіоні (бажано — за колючим дротом) в присутності перевірених глядачів, яких німці готували з обслуги Сирецького концтабору в Бабиному яру;

— хоча до Києва Гітлер не
приїхав, та й німці отримали по-
разу в Сталінградській битві,
але цей матч все ж було прове-
дено 6 вересня (вже з нагоди
завершення будівництва Сире-
цького тaborу) на невеличкому
стадіоні з трибунами. Динамівці
перемогли — 5:3;

— роздратовані німці заарештували учасників матчу, посадили усіх за ґрати, розпочали посилене розслідування, одразу розстріляли Коротких, інших перевели до Сирецького табору, а

потім розстріляли ще трьох з них.

Такий результат дало дослідження науковців України, до того ж, в цих книжках було зроблено спробу якнайкраще та досить детально все обґрунтувати. Щоправда, їхні висновки про проведення "прихованого" матчу з "Люфтваффе" не мають жодного документального підтвердження, крім особистих записів учасника матчів Макара Гончаренка, та й то зроблених вже в дуже похилому віці через майже півсотню років після подій 1942 року. Та вони нічим не відрізняються від того, що він казав впродовж усього свого життя після війни на безлічі зустрічей з шанувальниками футболу. От тільки конкретна дата матчу з'явилася — 6 вересня 1942 року (іл.11).

У передмові до третього тому, підписаній Г.О.Омельченком, чітко вказано: "Книга "Прихований матч" є завершальною публікацією результатів наукового дослідження...". Однак у середині третього тому чомусь, по-

ряд з реченнями: "Ми вважаємо, що наші можливості у дослідженні теми "Матчу смерті" вичерпані. Можливо, інші дослідники продовжать пошук відповідей на ще великий список запитань, що залишається...", трохи далі написано: "Цікавих матеріалів багато, і ми зараз працюємо над четвертою, останньою книгою в нашій роботі над цією темою". Щось, як бачимо, тут не стикнується.

А з розділу "Замість епілога" наводимо (в оригіналі) деякі найсуттєвіші висновки, для більшості шанувальників і фахівців футболу досить несподівані:

"...У неосяжній череді подій

1. "Лето на обрешан"
 2. "Лето на обрешан"
 3. "Лето на обрешан"
 4. "Лето на обрешан"
 5. "Лето на обрешан"
 6. "Лето на обрешан"
 7. "Лето на обрешан"
 8. "Лето на обрешан"
 9. "Лето на обрешан"
 10. "Лето на обрешан"

фактів цієї війни ми виділили невеличку їх частку, до якої були причетні київські футболісти-динамівці, спортсмени різних видів спорту, люди різних професій — цивільних і військових. Усі вони стали учасниками операції радянських спецслужб, яку сміливо можна назвати "смертельною грою".

...Було встановлено, що зі складу команди "Динамо" Київ 1941 року з тридцяти гравців двадцять двоє брали участь в операціях радянських спецслужб, п'ятеро перебували на фронті: в лавах Червоної армії (двоє) та Війська Польського (троє); і лише двоє були евакуйовані в глибокий тил країни (Габєр А. та Горинштейн А.)...

Окрім того, 17 динамівців, які грали за "Динамо" (Київ) в різні роки, брали участь в операціях радянських спецслужб: Коротких М.Б., Гончаренко М.М., Тимофеев Г.М., Правозеров В., Путистін М.Ф., Тютчев Ф.І., Ткаченко О., Чернега Ю., Сотник, Денисов М., Волін М.І., Табачковський, Шацький, Дорохов О.А., Жорданя А.Д., Свиридовський М., Сухарев В...

...Підведемо ризик: активну участь у боротьбі з фашизмом в роки Великої Вітчизняної Війни брали 44 футболісти, які в різні довоєнні роки грали за київське "Динамо". З них 27 — перебували на окупованій німцями території.

Цієї інформації цілком достатньо для того, щоб дії динамівців у період з 1941 по 1943 роки кваліфікувати як заздалегідь організовану участь в операціях радянських спецслужб та спростувати всі негативні оцінки їх діяльності в окупованому Києві.

Факти свідчать: у роки війни використання радянськими спецслужбами спортсменів, в першу чергу, футболістів, у військових цілях набуло значних масштабів. В основному це стосується членів Всесоюзного спортивного товариства "Динамо", підпорядкованого НКВС...

... Через рік, у 2010 році, ми будемо відмічати 65-ту річницю Перемоги. Було б вчасно і доцільно встановити справедливості, нагородивши футболістів київського "Динамо" державними нагородами Незалежної України".

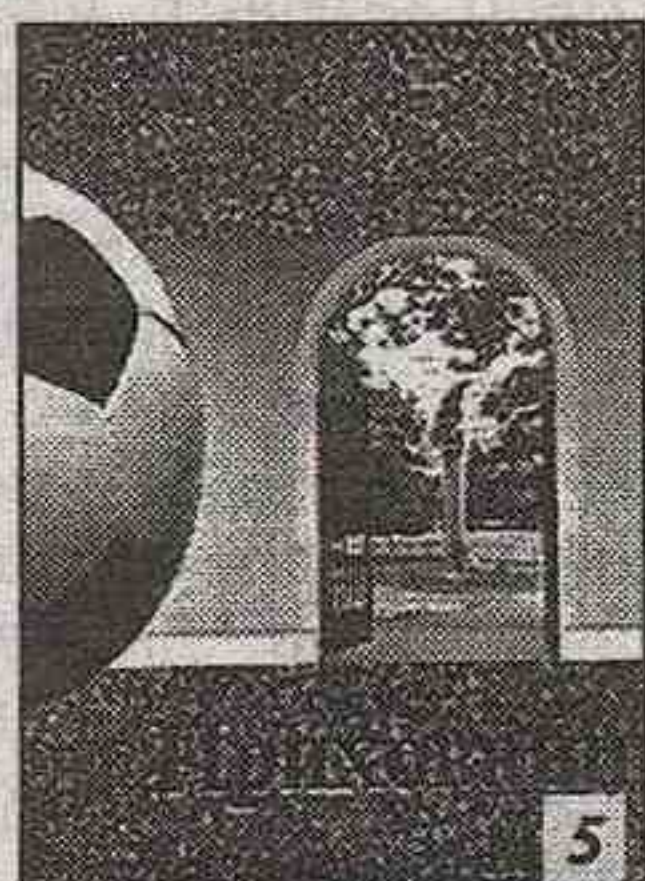
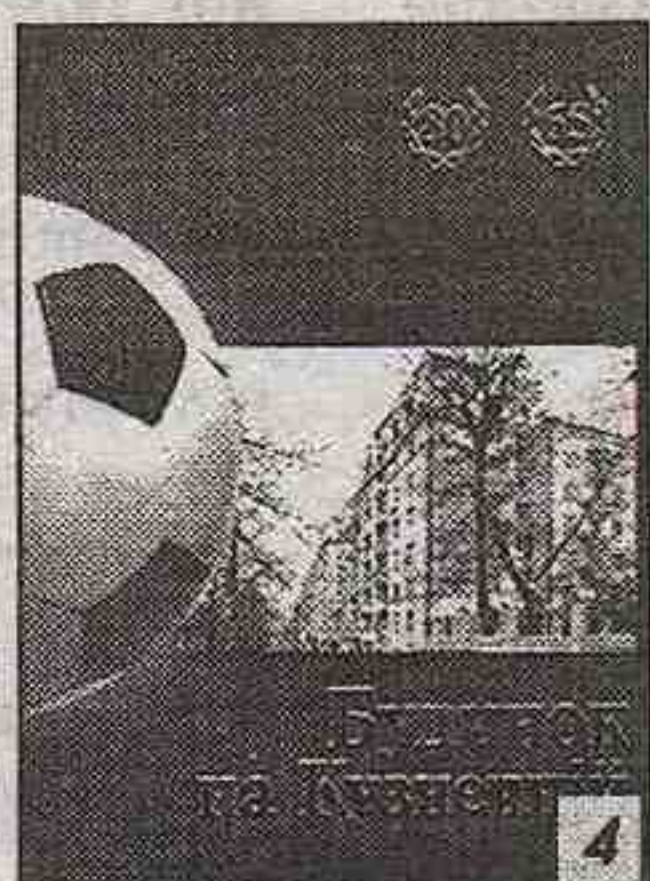
До речі, Г.О.Омельченко з проханням щодо нагородження звертався 9.04.2009 року до Президента України В.А.Ющенка голови Служби безпеки України В.О.Наливайченка та міністра внутрішніх справ Ю.В.Луценка. Відповіді надійшли від СБУ та МВС майже однакового змісту. СБУ відповіло, що йому потрібно опрацювати це питання, а МВС — що потрібно вивчити необхідні архівні матеріали. Звісно, якщо справді є документи про те, що конкретні київські динамівці були залишені в Києві із завданням проводити розвідувальні дії та диверсії, то тих, хто загинув під час виконання цих доручень, потрібно обов'язково нагородити.

І ще одне принципове питання. У третьому томі проведено ще й аналіз творів про "матч смерті", в яких вчені виявили відверті помилки і недоведені факти та події, а саме: у публікаціях кувейтського журналіста

[illegible]

Г.Кузьміна, З.Трубакова з Ізраїля, колишнього дисидента А.Кузнецова, журналіста та телекомментатора В.Щербачова, навіть заступника СБУ України, генерал-лейтенанта В.І.Пристаїка та й автора статей в українському журналі "Футбол" Євгена Панкратова і редактора цього журналу Артема Франкова. Особливі претензії приписуються у статті Є.Панкратова "Матч життя", надрукованій у додатку до цього журналу "Совершенно секретно" №4 (квітень 2009 р.).

А поки що все ж більш серйозніше потрібно вивчити ці три томи наукових досліджень і, цілком очевидно, що на цьому цю тему зарано закривати.

Дністер

Андрій ПАРХОМЕНКО:

У НАС ВИМАЛЬОВУЄТЬСЯ НЕПОГАНЕ МАЙБУТНЄ

Ніхто так не знає своєї команди, як її головний тренер. Незважаючи на те, що в "Дністрі" Андрій Пархоменко працює менше року, овідіопольці під його керівництвом демонструють доволі непоганий футбол. Хай не в кожному матчі, хай не завжди вдається брати такі необхідні очки, але прогрес очевидний. Особливо, зважаючи на те, що з початком кожного напівсезону тренерові доводиться фактично заново "ліпити" команду. Про підсумки нинішньої осінньої частини чемпіонату прес-служба клубу поспілкувалася з головним тренером овідіопольського колективу Андрієм Пархоменком.

— **Андрію Вікторовичу, як ви сприйняли новину про перенесення матчів, що залишилися, з осені на весну майбутнього року?**

— Відверто кажучи, до цієї ситуації ставлюся позитивно, але з однією ремаркою. Для мене стало неприємною новиною перенесення нашої зустрічі з кіровоградською "Зіркою". Наскільки мені відомо, ця команда також вела підготовку до поєдинку з овідіопольцями, проте в останній момент матч вирішено було перенести на пізніший термін. До цієї зустрічі ми готувалися до останнього дня й планували за її підсумками поліпшити своє турнірне становище. Хай там що, але в таких ситуаціях клуби повинні інформувати про перенесення матчу не пізніше, ніж за два-три дні до початку поєдинку, як, власне, й відбулося в інших шести парах 17-го туру. А з нами повелися не зовсім коректно... Щодо решти перенесень питань та претензій немає. Абсолютно не бачу сенсу тренуватися три тижні, щоб потім зіграти всього одну зустріч і розпустити команду на канікули.

— **Як прокоментуєте виступ своїх підопічних в осінній частині чемпіонату країни?**

— Я вже неодноразово говорив про те, що в період літнього міжсезоння команду залишила велика кількість кваліфікованих футболістів, втрату яких ми намагалися компенсувати молодими хлопцями. Це, в підсумку, призвело до невдалого старту в новому чемпіонаті. Нашою основною проблемою стала неігровість нових виконавців, особливо в обороні. Якість атакуючих дій команди, вважаю, на належному рівні, але щодо захисту були серйозні недоліки. З іншого боку, кожен із молодих виконавців колективу в цій ситуації отримав серйозну ігрову практику. Хай навіть за негативного результату, але хлопці зуміли відчутно додати у майстерності. Ми могли б і надалі робити ставку на молодь, але тоді нашим справедливим місцем була б одна з трьох останніх позицій у турнірній таблиці. Показовою в цьому плані виявилася кубкова зустріч овідіопольців із донецьким "Шахтарем". Ми зуміли створити достатню кількість небезпечних моментів, але в наслідку пропустили в свої ворота

шість м'ячів. Із цієї неприємної ситуації зробили серйозні висновки й запросили до команди двох досвідчених захисників й одного не менш досвідченого нападника. Із приходом цих виконавців ми зробили серйозний крок уперед в ігровому плані. Та й молодим хлопцям стало набагато легше зростати й вдосконалюватися.

Проаналізувавши всі матчі, проведені командою в першому колі, скажу, що якістю гри своїх підопічних у більшості поєдинків залишився задоволений. Але, на жаль, через низьку виконавчу майстерність молодих футболістів у нас часто виникали проблеми з досягненням позитивного результату. Не варто скидати з рахунку й фінансове питання. Зважаючи на горезвісну кризу, матеріальні можливості в клубі стали набагато скромнішими. У таких ситуаціях відчуваєш певний дискомфорт. Доводиться постійно підбирати слова, щоб футболісти тренувалися на повну силу, продовжували максимально викладатися в матчах. Потрібно віддати належне хлопцям — ніякої паніки не було. Словом, молодці, з розумінням ставляться до сьогоднішніх реалій і вірять президентові овідіопольського клубу. Особливо вдячний нашим досвідченим гравцям, зокрема, капітанові команди Валентину Полтавцю, які, незважаючи ні на що, продовжували вести за собою молодих партнерів, не створюючи в рядях колективу ніякої паніки. Це — професіонали з великої літери. Ну, а саме керівництво клубу намагається робити зі свого боку все можливе й неможливе, щоб команда могла більш-менш нормально існувати, грати й показувати якісний футбол, досягаючи при цьому певного результату. Що, фактично, й відбулося в другій половині осінньої частини чемпіонату, хоча в матчах проти "Ниви" й "Енергетика" ми не мали права втрачати турнірні очки. У цих поєдинках суперникам просто дуже поталанило, що в сучасному футболі буває часто-густо.

— **У такому разі, чи справді місце в турнірній таблиці посідає "Дністер" за підсумками недограної осінньої частини чемпіонату?**

— Нині ми відстаємо на шість очок від шостого місця, не догравши при цьому чоти-

ри поєдинки. При такій щільності результатів наша тринадцята позиція, напевно, все-таки відповідає реаліям, хоча за рівнем гри зобов'язані бути вище. Але все ще в руках овідіопольців. Ми ненабагато відстали від команд із так званої "золотої середини". Тому навесні, якщо, дай, Боже, нам вдасться трохи виборсатися з фінансової кризи, спробуємо помітно поліпшити своє турнірне становище. Упевнений, у нас вимальовується непогане майбутнє.

— **Ви згадали про Валентина Полтавця. Чи можна уявити нинішній "Дністер" без цього футболіста?**

— Хоча в нашому житті доводиться часто чути фразу, мовляв, незамінних людей немає, Валентин Полтавець є винятком із правил. Я працюю в овідіопольській команді трохи менше року й приємно вражений високим професіоналізмом цього гравця на футбольному полі та його людськими рисами характеру за межами зеленого газону. Він не просто наш капітан і беззаперечний лідер клубу — це мій реальний помічник. Можливо, деякі футболісти й ображаються на мене за те, що постійно виокремлюю Полтавця, але все, що я говорю про Валентина, — чиста правда. Багатьом із нього потрібно брати приклад, а не ображатися на мене. Взагалі ж, у нас у клубі достатньо досвідчених хлопців. Це й Діма Пархоменко, й Антон Хромих, й Вадим Лещук, й Яків Залевський... Також Вишталюк, Ковальчук, Мочуляк, які прийшли недавно. Але Полтавець — це стрижень колективу, футболіст, на якому тримається мікроклімат і вся обстановка в команді. Я впевнений у тому, що Валентин, який переживає нині свою другу молодість, принесе ще дуже багато користі нашій команді як у найближчому майбутньому, так і через кілька років.

— **Андрію Вікторовичу, незважаючи на заявковий список з 24 футболістів, основне навантаження лягло на плечі 16-17 виконавців. Як можете прокоментувати цю ситуацію?**

— Шанс проявити себе й завоювати місце в основному складі мав кожен. Інша річ, що в кожного тренера своє бачення футболу. Хтось підходить під певний стиль гри, який я пропагую, а хтось — не зовсім. Думаю, що взимку, після загальних зборів команди, з деякими футболістами ми змушені будемо попрощатися. Звичайно ж, після індивідуальних бесід із кожним. Зараз про це говорити передчасно. З упевненістю можу лише сказати, що не всі футболісти проявили се-

бе. У той футбол, у який я намагаюся навчити грати хлопців, відразу вписатися дуже складно. Комусь не вистачає виконавчої майстерності, хтось влився в колектив вже під час цього сезону, у когось у колишніх клубах не було постійної ігрової практики. А набирати форму вже в ході чемпіонату, під час офіційних зустрічей, в умовах конкуренції — для багатьох молодих хлопців завдання не з легких. Наприклад, Ковальчуку, Вишталюку та Мочуляку цей процес — за рахунок досвіду виступів у вищій лізі — дався легко. Футболісти за рахунок свого багажу зуміли швидко набрати форму й зіграти на належному рівні, хоча весь свій потенціал вони ще не розкрили. Інша ситуація з двома непоганими молодими центральними захисниками — Момотенком і Немчаниновим, які починали сезон у стартовому складі. З ними ми почали дуже багато пропускати. Це й стало причиною того, що ці виконавці втратили місце в складі. Тепер хай доводять свою спроможність на тренуваннях і чекають шансу. Я намагаюся такі речі пояснити кожному футболістові. У цьому питанні також не повинно бути жодних образ з їхнього боку. Якщо ті хлопці, з якими ми, можливо, припинимо співпрацю взимку, зможуть заграти в іншій команді, я лише буду щиро за них радий.

— **Які позиції наразі, на вашу думку, потребують у "Дністрі" оперативного підсилення?**

— У кожному ланку нам необхідно залучити, щонайменше, по одному виконавцеві, починаючи з воротарської. Наприклад, маємо двох непоганих голкіперів, але вони, хоч як крути, теж робили дуже велику кількість помилок. Я поки не знаю, хто продовжить свої виступи за "Дністер", хто вирішить піти на пошуки нової команди. Тільки після того, як володітиму цією інформаці-

єю, почнеться пошук гідної заміни.

— **Готові до того, що нинішньої зими вам, можливо, знову доведеться створювати нову команду?**

— Я готовий до будь-якого розвитку подій, будь-яких змін у клубі. Обіцяю бути з командою доти, доки наш президент Андрій Валентинович Продаєвич не скаже, що в моїх послугах більше не зацікавлений.

— **Програма підготовки команди на зимове міжсезоння вже складена?**

— Практично, так. Команда офіційно вийде з відпустки 20 грудня. Упродовж тижня працюватимемо без особливих навантажень, найімовірніше, в залі, а якщо буде хороша погода, то вийдемо й на відкрите повітря. Спробуємо від цих перших восьми днів роботи отримати максимальне задоволення. Потім відпустимо хлопців на Новоріччя й Різдвяні свята, після яких зберемося вже 8 січня. Весь січень плюс першу декаду лютого ми готуватимемося в Одесі. За цей час закладемо фундамент функціональної підготовки, а вже з 10 лютого до початку березня плануємо провести повноцінний виїзний збір, де спробуємо зіграти якомога більше товариських зустрічей. Намагатимемося награти нові зв'язки, остаточно визначитися зі складом і, безпосередньо, провести генеральну репетицію перед стартом у весняній частині чемпіонату. Правда, де цей збір відбудеться, поки що невідомо.

— **Команда витримає навантаження під час 21 офіційної зустрічі за менш ніж три місяці?**

— Упевнений в тому, що будь-який футболіст отримує значно більше задоволення від матчів, ніж від тренувань. Якщо нам вдасться плідно працювати на зборах, жодних проблем зі щільним графіком поєдинків у дністрян виникнути не повинно.

Юрій УСАТЮК.

Єдність

Вадим ЛАЗОРЕНКО:

НАМ БРАКУВАЛО БАЛАНСУ МІЖ ЗАХИСТОМ І НАПАДОМ

Команда другої ліги з села Плиски Чернігівської області цього сезону гучно заявила про себе футбольній громадськості. "Єдність" стала єдиним представником другої ліги, якому вдалося дійти до 1/8 фіналу Кубка України, де плищан зупинив ніхто інший, як донецький "Шахтар". А ось у чемпіонаті команда задовольняється поки лише восьмим місцем. Про це, та багато чого іншого ми поговорили з головним тренером "Єдності" Вадимом Лазоренком.

— Вадиме Миколайовичу, восьме місце в турнірній таблиці — справедливий результат половини сезону?

— Загалом, виступом у першому колі не зовсім задоволений. В окремих матчах зобов'язані були брати очки, в деяких — навпаки. Та на сьогодні ми посідаємо своє місце в турнірній таблиці.

— Чи погоджуєтесь, що "Єдність" — це команда настрою, яка може спочатку програти "Миколаєву", потім переграти "Динамо" та "Рось", після чого знову поступитися — "Вересу" та "Львову-2"?

— Ця закономірність свідчить про загальну нестабільність у діях команди. Порівняно з минулим сезоном, колектив у нас майже новий, адже намагаємося залучати якомога більше молоді. Тому були матчі, де ми могли обіграти одного з лідерів ("Миколаїв" — 1:0), а в іншому — поступитися аутсайдеру ("Львів-2" — 0:1).

— Ви неодноразово говорили, що перед командою немає інших завдань на сезон, крім як виховувати та загартовувати молодь. Можливо, саме відсутність стимулу й позначається на загальних успіхах?

— Однозначно говорити, що команда не має конкретних завдань, не став би. Адже перед колективом головне завдання — перемога в кожному матчі. А ось конкретних розмов з керівництвом щодо місця, яке ми повинні посісти в турні-

рній таблиці, не було. Хлопці хотіли зіграти якомога краще в тому чи іншому матчі, та саме відсутність стабільності в складі й позначилася на командних успіхах загалом. Ми переглядали гравців, використовували їх на різних позиціях, що не давало змоги нам грати одним складом. Лише останні дві-три гри ми провели стабільно.

— А ось у Кубку України ми мали змогу побачити іншу "Єдність". Ваша команда стала єдиним представником другої ліги, якій вдалося дійти до 1/8 фіналу. На цей турнір налаштувалися особливо?

— Фактор надмотивації зіграв вирішальну роль. Ми пояснили гравцям, що Кубок України — це саме той турнір, де вони можуть засвітитися, і що далі команда пройде, то більша вірогідність бути поміченим. Підопічних, особливо після перемоги над "Гірником", не варто було зайвий раз налаштовувати на суперника. На цьому куражі ми переграли й тернопільську "Ниву".

— Фінальним акордом кубкового протистояння став поєдинок з донецьким "Шахтарем". Чим запам'ятався цей історичний для "Єдності" матч?

— Великою кількістю глядачів на стадіоні. Цього дня наша команда пройнялася святковою футбольною атмосферою. Тож головним завданням на матч було — не зіпсувати свята. У першому таймі грали трохи скуто, та коли пропустили

два м'ячі, відступати було нікуди. Ми ризикнули, запропонували супернику дещо агресивний футбол, розквиталися за один м'яч. Хоча й поступилися 1:3, вважаю, зіграли гідно, а глядачі залишилися задоволеними.

— Вадиме Миколайовичу, одинадцять команд у групі "А" — це замала кількість учасників. Можливо, недостатня кількість матчів також вплинула на функціональну готовність гравців?

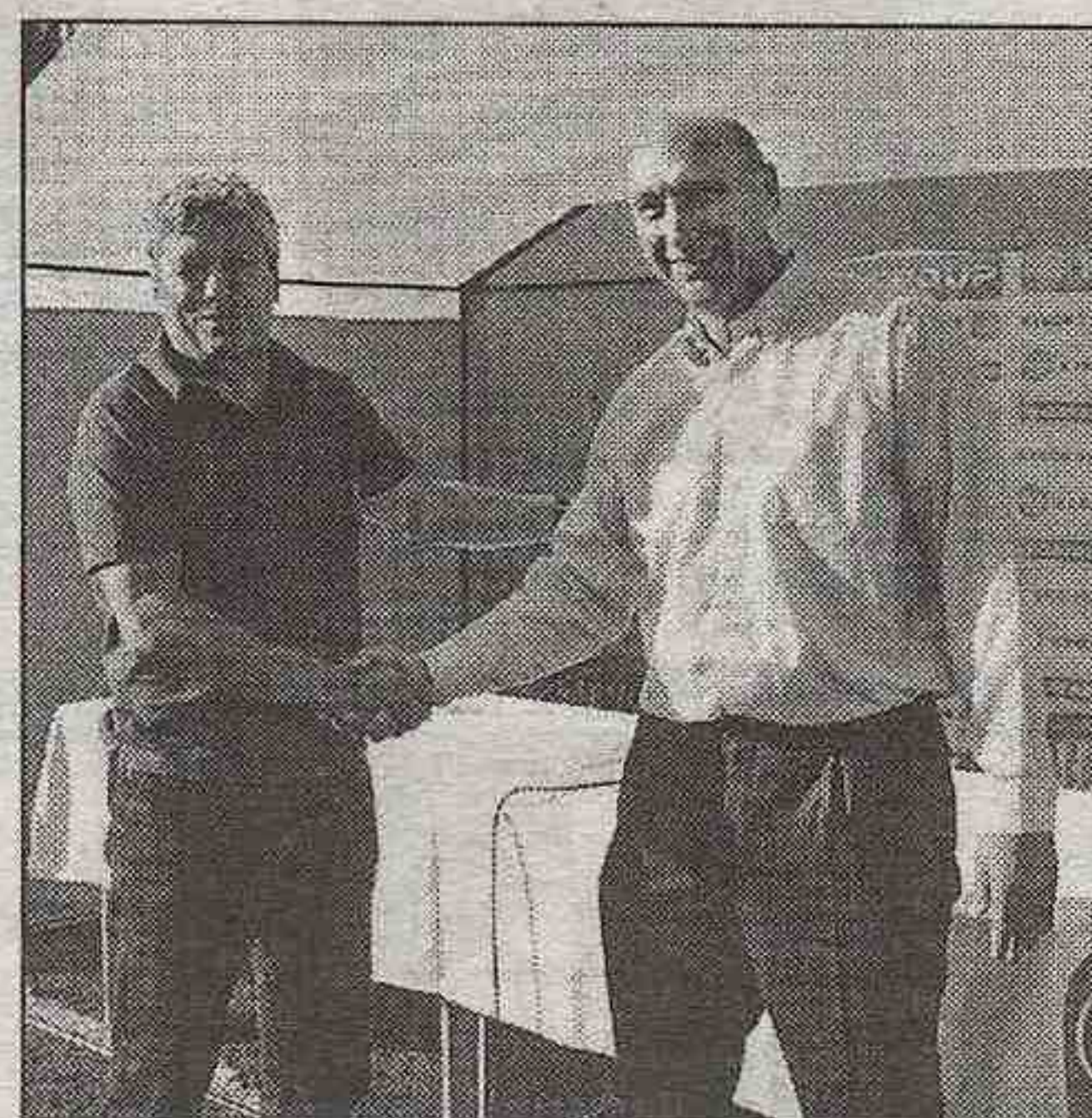
— Будь-яка гра набагато краща за тренування. Коли команда перебуває в постійному ігровому тонусі, її набагато легше налаштувати на черговий матч. Календар у нас був ритмічним, та йгор все ж таки бракувало. Однієї гри на тиждень для сучасного футболу замало. Можливо, для нас участь в Кубку ліги пішла б лише на користь, та рішення було ухвалене інше.

— За перше коло в активі вашої команди лише одинадцять забитих м'ячів. Тож не складно передбачити, що під час зимового антракту першочергового підсилення шукатимете саме в лінії нападу?

— У першу чергу, нам бракувало балансу між захистом і нападом. Захищатися набагато легше, ніж забивати. Тож взимку активно працюватимемо з форвардами, шукатимемо й нових виконавців на цю позицію та награватимемо дисбаланс між нападниками та оборонцями. Останні зіграли непогано, крім провальних поєдинків, коли поступилися "Бастіону" (0:4) та "Миколаєву" (1:4).

— Є гравці, які залишать команду?

— Зараз всі у відпустці. Та поки що команду ніхто не залишив. Уже на зборах залучатимемо новачків 1992 та 1993 р. н., а основа залишиться незмінною.

— Ваш фарм-клуб "Єдність-2" доволі успішно виступає в турнірі серед аматорських команд. Плануєте залучати до основи когось з другої команди?

— Поки молодих вихованців у "Єдності-2" замало. Адже перед цим колективом були поставлені серйозні завдання на чемпіонат серед аматорів. Та в перспективі плануємо, щоб піраміда, яка передбачає підготовку молоді, будувалася через фарм-клуб.

— Де готуватиметеся до другого кола змагань?

— Плани з керівництвом поки не погоджували, адже така зустріч відбудеться лише наступного тижня. Найімовірніше, зберемося після нового року і вже традиційно візьмемо участь у турнірі Макарова. Ще один збір хотілося б провести в Закарпатті чи в Криму.

Олександр ТРАВЯНКА.

Суми

Валерій БЕРМУДЕС:

НАВІТЬ ПОРАЗКИ БУВАЮТЬ ГІДНИМИ

У новому сезоні в другій лізі, групі "Б" приємно здивував колектив із Сум. З відвертого аутсайдера минулого сезону сумчани, під головуванням Валерія Бермудеса, перетворилися на справжню грозу для фаворитів.

Під час прес-конференції наставник команди підбив підсумки виступу своїх підопічних в осінній частині змагань.

— Від виступу команди залишилися неоднозначне враження. І зовсім не тому, що я намагаюся уникнути відповідальності. Подивімося на турнірну таблицю і на низку матчів: гравці залишали поле під аплодисменти вболівальників, яким подобалася і якість гри, й самовіддача. Статистика виступу команди свідчить, що ми на правильному шляху. Зважаючи на те, в яких ми стартували (генеральний директор ФК "Суми" Вадим Гордієнко повідомив, що перед новим сезоном стояло питання про розформування команди. — Авт.), то я дуже задоволений.

— Які матчі ви б охарактеризували як невдачі, а які — як хороші?

— Щодо невдач матчів, то, починаючи з квітня (відколи я працюю в "Сумах"), відзначу чотири матчі, які я вважаю вкрай невдачливими. Дві гри — це ті, в яких, з об'єктивних причин, не вийшло, бо клас у нас нижчий. Наприклад, це зустрічі з "Титаном" (Армянськ). Якщо ми нижчі за класом (добір гравців, рівень майстерності, постановка гри), то хай би там що ми робили, на яких би емоціях ми виходили — нічого не змогли б вдіяти. Однак були матчі й провальні. Це ті, де ми зобов'язані були вигравати й по гри не поступалися. Так, через індивідуальні помилки ми поступилися вдома криворізькому "Гірнику" і запорізькому "Металургу-2". Здавалося б, підстав для поразки не було, але факт залишається фактом.

А тепер про хороші матчі. Всі чудово пам'ятають зустрічі з ФК "Полтава". Полтавська команда добре укомплектована, ко-

лектив зіграний, ставить перед собою високі завдання — вихід до першої ліги, тому в команді хороші побутові умови, у полтавців набагато кращі можливості проводити селекцію, тобто комплектація йде зовсім в іншому руслі. Ми програли "Полтаві" двічі по 0:1, але, запевняю, щодо якості гри в мене немає до своїх гравців жодних претензій. Можливо, в домашній грі нам дещо не пощастило. Але за самою грою лідери змагань ми зовсім не поступалися. Більше того, мали велику територіальну перевагу.

— Кого з гравців уболівальники можуть не побачити в команді навесні, і кого б ви хотіли залишити в своєму колективі?

— Щодо тих, з ким ми попрощаємося і чиє перебування в команді в подальшому під питанням. Передусім це прийжджі гравці: Володимир Крохмаль, Юрій Слабишев, Михайло Квірквія, Валерій Шепель. З різних причин вони, ймовірно, залишать нашу команду. У когось закінчується термін угоди, і ми не будемо її продовжувати, хтось піде за станом здоров'я, хтось нам не підходить, оскільки людина не волюва або безхарактерна. Тим більше, що в другій лізі акцент робиться здебільшого не на технічні якості гравця, а на його бажання, самовіддачу. Молоді гравці, 1991 р. н., які з нами працювали, — це Денис Корнієнко та Дмитро Зінченко... Їхнє подальше перебування в команді теж під питанням. Поки що ми з ними не прощаємося, і вони почнуть підготовку до весняної частини змагань, але якщо з групи гравців з міста

й області 1992-93 р. н., яких ми переглядатимемо, знайдуться футболісти, що складуть їм конкуренцію, то ми з ними розпрощаємося. Скажу відверто — вони себе не проявили. Денис Мазний, теж гравець 1991 р. н., ми зобов'язані його ставити через ліміт. Він володіє швидкістю, ніде правди діти, однак, у той же час, людина безхарактерна і в нього немає школи. Хіба що підкуповують швидкісні якості. До того ж, він порядна людина. І ми, порадившись з генеральним директором клубу Вадимом Гордієнком, вирішили й надалі розвивати цього гравця. Хоча реагує команда на це болісно — надто великий процент браку в діях Дениса. Не виключено, що ще кілька гравців можуть залишити команду. Зараз не хочу називати їхні прізвища, аби вони не відчували, що перебувають "під ковпаком". Претензії щодо виконавчої майстерності є в нас до багатьох гравців.

Стосовно тих гравців, яких би ми хотіли бачити в нашій команді, то не виключаю повернення воротаря Мачуліна. Футболіст обдумав, як має поводитися в команді, знає наші вимоги. Як не як, гравець із Сумщини, перспективний. Свого часу його характер і ставлення до футболу нас не задовольняли, і вже півроку ми з ним не працювали. Є Олександр Синявин, Андрій Калмиков та Іван Кириєнко. Це молоді футболісти, оборонці, з хорошими антропометричними даними. Вони мають бажання грати в нашій команді, і на навчально-тренувальному зборі ми будемо їх переглядати. Дуже добре себе проявляють юнаки 1992 р. н., які виступають на першості області, — Володимир Чухненко і Володимир Богачов. Вони під нашим наглядом і вже тренуються разом з нами. І я вважаю, що один з них обов'язково з'явиться в нашій команді найближчим часом. Все залежа-

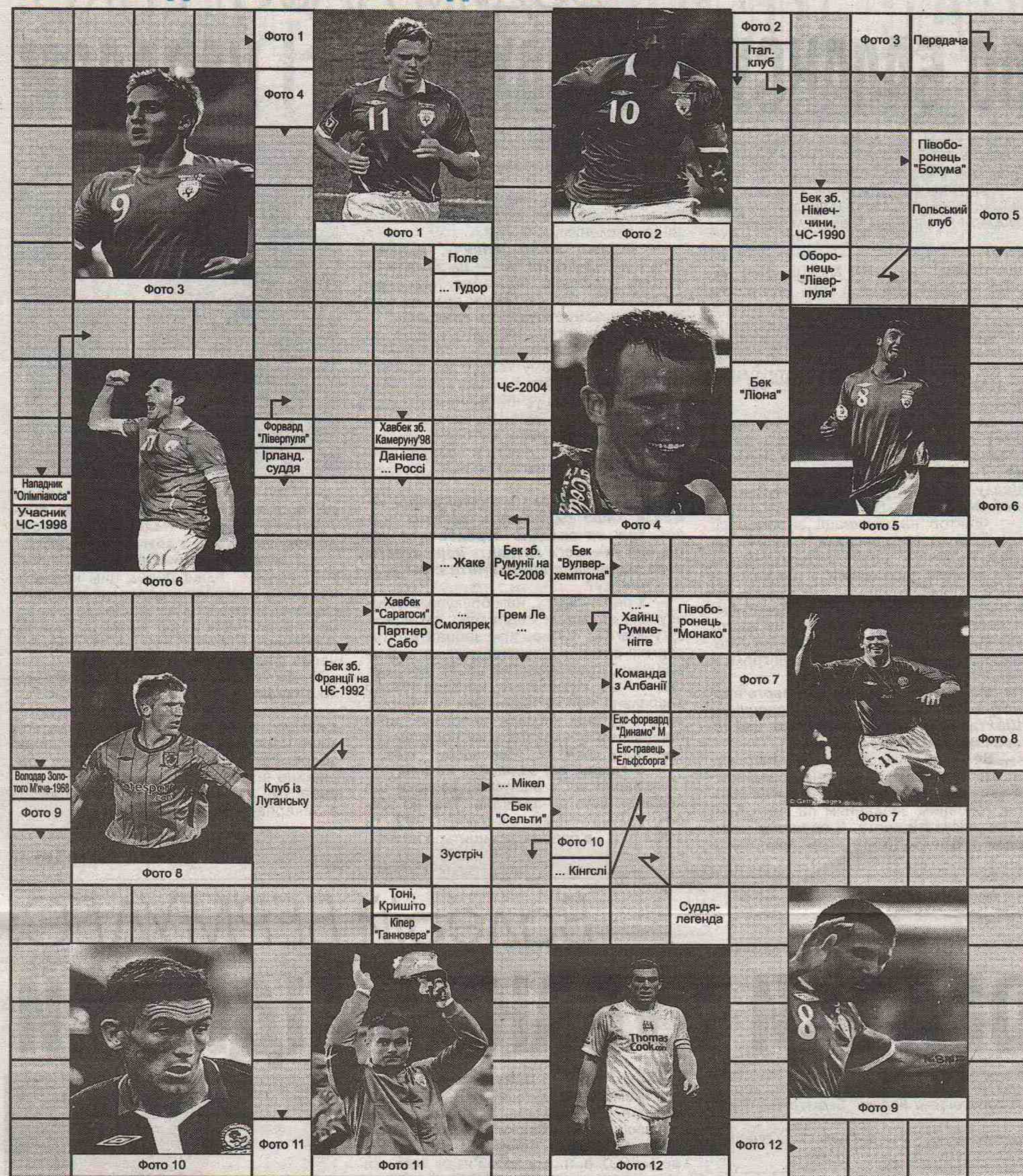

тиме від їхнього ставлення до роботи. Також з нами тренується Євген Шабан — випускник нашої школи "Зміна", який був на контракті в рівненському "Штурмі", і Олександр Пустовіт. Хороші хлопці, працелюбні. Але на такому високому рівні вони ще не грали, і їх потрібно переглянути.

Невдовзі стартує зимова першість міста, і ми вирішили заявити туди команду ФК "Суми". Не основний склад, а резервний, де пройдуть перегляд усі гравці, яких я назвав. Хай спробують свої сили на фоні дорослих чоловіків і екстремальних умов (снігу, багнюки). Ось там якраз і проявляться такі якості, як характер і воля.

Підготував
Олексій КОМАРОВСЬКИЙ.

СКАНВОРД № 307. «ІРЛАНДІЯ»-2009

Новини

Робін ван Персі найближчі півтора місяця перебуватиме на лікарняному через розрив зв'язок гомілкостапа, який він ушкодив під час суботнього товариського матчу Італія — Нідерланди. 26-річний нападник "Арсеналу" провів на полі всього вісім хвилин, після чого було зроблено вимушену заміну. Наступного дня в Роттердамі медобстеження підтвердило побоювання лікарів збірної, хоча хірургічного втручання, очевидно, вдасться уникнути. "Це дуже погані новини для Робіна", — зауважив тренер збірної Нідерландів Берт ван Марвейк.

Легендарний італійський форвард **Філіппо Інцарі** має намір ще пограти за "Мілан" або який-небудь інший клуб. "Я повністю впевнений у своєму майбутньому, адже Адріано Галліані запевнив мене, що ми все обговоримо в січні, — розповідає Філіппо — Якщо керівництво "россо-нері" побажає, я гратиму в Мілані до завершення кар'єри. Якщо ж ні, тоді мені доведеться шукати інший клуб. У будь-якому разі, зараз рано говорити про завершення кар'єри. Поїздка на чемпіонат світу? Я не літаю в хмарах, думаю, до ПАР поїдуть ті, хто здобував цю путівку в матчах кваліфікації. І це справедливо. Тому я вже планую відпустку на літо", — не став приховувати планів 36-річний футболіст.

МЮ запропонував голландському ветеранові **Едвіну ван дер Сару** продовжити контракт ще на один рік. За даними манчестерських ЗМІ, ван дер Сар нібито не проти пристати на цю пропозицію, що ставить під питання майбутнє наступників голландця Томаша Куцака і Бена Фостера. Одночасно з тим, чутки продовжують тісно пов'язувати "червоних дияволів" із воротарем московського ЦСКА Ігорем Акинфеевим.

Напередодні свого 35-річчя оголосив про завершення ігрової кар'єри відомий португальський півзахисник **Сержиу Консейсау**. Зовсім з футболу він йти не збирається — працюватиме спортивним директором грецького "Паока", за який виступав упродовж останніх двох сезонів.

Форвард "Інтера" **Самуель Ето'О** на честь виходу збірної Камеруну на чемпіонат світу подарував всім гравцям національної команди годинники вартістю 29 тисяч фунтів. Нападник пообіцяв зробити це ще перед вирішальною грою з Марокко (2:0) і таки виконав свою обіцянку. "Пам'ятаєте годинник, який я подарував влітку Усейну Болту? Якщо ми пройдемо відбір на ЧС-2010, я подарую такий з пам'ятним написом всім своїм товаришам по збірній", — пообіцяв Самуель.

Головного тренера збірної Аргентини **Дієго Марадону** було дискваліфіковано на два місяці та оштрафовано на 25000 швейцарських франків (24360 американських доларів) за підсумками слухань ФІФА, на яких було засуджено неприпустиму поведінку фахівця. Марадону покарали за його брудні висловлювання і непристойні жести після переможного матчу відбіркового турніру ЧС-2010 проти Уругваю, в якому аргентинці успішно завершили кваліфікацію, котра невдало складалася для них, і здобули путівку до ПАР.

У неділю через серцевий напад помер мексиканський форвард грецької **"Ларіси" Антоніо Де Нірріс**. У квітні футболістові виповнилося 632 роки... Антоніо встиг відіграти 16 поєдинків у складі національної збірної Мексики, забивши в них чотири голи. Молодший брат Де Нірріса, Альдо, теж футболіст. Виступає за мексиканський "Монтеррей".

Михайло РЕЗНИК.

Віктор ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС

60994

Український
ФУТБОЛ

«Український футбол».

Свідоцтво про реєстрацію КВ № 10336

Виходить чотири рази на тиждень (вівторок, середа, четвер, п'ятниця).

Державне видавництво «Преса України». 03047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Отримувач коштів: Державне видавництво «Преса України». Розрахунковий рахунок № 26000101014669 КРД «Райффайзен» Банк «Аваль» МФО 322904, для «Українського футболу», код 05905668.

Точка зору авторів публікацій не завжди співпадає з позицією редакції. Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори і рекламодавці, за якість друку — друкарня, за доставку газети — пошта. Матеріали, надруковані в газеті «Український футбол», є власністю видавця, захищені міжнародним і українським законодавством і не можуть бути відтворені в будь-якій формі без письмового дозволу видавця. При підготовці матеріалів використовуються офіційні сайти наступних команд: «Динамо» (Київ), «Шахтар» (Донецьк), «Металіст» (Харків), «Металург» (Донецьк), «Ворскла» (Полтава), «Дніпро» (Дніпропетровськ), «Металург» (Запоріжжя), «Таврія» (Симферополь), «Карпати» (Львів), «Чорноморець» (Одеса), «Арсенал» (Київ), «Крибас» (Кривий Ріг), «Зоря» (Луганськ), «Іллічівець» (Маріуполь), «Закарпаття» (Ужгород). При використанні наших публікацій посилання на газету обов'язкове. Ціна вільна. © «Український футбол».

Адреса редакції: 03047,

м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Телефони редакції:

454-83-03, 454-83-90

Факс: 235-31-52, 454-83-03

Відділ реклами та реалізації:

454-88-91

Електронна пошта — mu@pressa.kiev.uaСайт: www.ukrainian-football.com

Головний редактор

Т. М. ФЕДОРЕНКО

Черговий по номеру

О. П. ТРАВЯНКА

Видруковано з готових редакційних фотоформ.

Зам. 3025172.

Індекс 60994.

№ 172 (2271)